



ஓட்டோடும் ஓட்டிஉறவாட மனமில்லாமல் ஓட்டவைட்டு ஓதுங்கி நிற்கும் புவியம் பழம் போல் வாழ்க்கையை ஓட்டியும் ஓட்டாமலும் முன்னிறுத்திப் பார்க்கின்றன ந.பிச்சமீரத்தியின் இனசுவகைக் கவிதகைகள். தலானைத்ததைத் தடும் போதுதான், தலானைத் தும் தடோத பலவும் கிடபைப்பதைப் போல் ந.பிச்சமீரத்தியின் கவிதகைகளுக்கூள் கவித துவம், மனிதம், நம்பிக்கை ஆகியவற்றைத் தடும் போது நாம் தடேனாலும் கிடகைகாத பல பொக்கிஷங்கள் காணக்கிடகைகின்றன. காணாமல் போனவனதைத் தடேப்போனவனும் காணாமல் போன கதையாய் ந.பிச்சமீரத்தியைப் படிக்கும் வாசகன் அவர் கவிதவைளிக் கூள் காணாமல் போகிறான். அறிமுகமாகாத இடத்திற்கூள் நுழைந்துவிட்ட ஒருவன் அந்த இடத்தவிட்டகல் அவசரமாய் நுழைவாயிலதைத் தடேித் தவிப்போடும் தயக்கத்தோடும் நகர்கிற உணர்வையே ந.பிச்சமீரத்தியின் கவிதகைகள் ஏற்படுத்துகின்றன. மகாகவி பாரதியின் வசனகவிதை வடிவமையுற் சிகளும், வால்ட் விட் மனின் 'புல்லின் இதழ்களும்' ந.பிச்சமீரத்தியின் புதுமமையுற் சிகளூக்கூக் காரணமாக அமரையுன். யாப்பின் அழகில் இலயித தூக்கவிதகைகள் படதைத் ந.பிச்சமீரத்தி, வசனகவிதைகள் படதைத் தடோதும் அவற்றையும் ஓர் வடிவவழங்கோடே படதைத் தார். இரூள் மண்டிக் கிடந்த பரந்த வளியில் திடீர் எனக் கூறுக்கடோய ந்து பரவசப்படும் மின் மினிப் பச்சியாய் சிலரூக்கு ந.பி.தரெந்தார். இடியோடும் இணைந்து வந்து வானத்தகைக் கீறியபடி சட்டனென்று வட்டிச்சலெலும் மின்னலாய் சிலரூக்குத் தரெந்தார். உண்மையில் தடேல் மிக்க கலஞானியவர்.

இரூளும் ஓளியும் பிச்சமீரத்திக் கூப்பிடித்த எதிரின்கைகள். தளர்ந்து கிடபைப்பவனை எழுச்சியோடும் எதிர்கொள்கிறார்.. "உயிர்த்துடிப்போடும் வாழ்வனை!" என்று அழதைத்து தன் நம்பிக்கையை ஊட்டுகிறார். கார்த்திகை மாதத்தில் தரூமுழுகக் வரிசையாய் விளக்கூகன் வதைத் ததைப் போல் தடோடர் ச்சியாக அவர் எழுத்துகள் வளசிச்சத்தபைப் பாய்ச்சியபடி வாசகனை அடூத்துத் து சுவாரசியமாய் நகர்த்துகின்றன. சடோகம் வடியும், இரூ வடியும், ஓளியால் வாழ்வூ நிறையும்த, வறெறிககைபடும் என்ற நம்பிக்கை தரூம்கையில்

Written by - பரோசிரியர் முனைவர் சௌந்தர மகாதவேன் ,திருநெல்வேலி -  
Friday, 05 December 2014 02:58 - Last Updated Friday, 05 December 2014 03:18

“0000 000000 0000000000  
000000000 000000 0000000000000 ?  
0000000000 000000 000000 000000  
000000000000 00000000 0000000000 00000000.”

என்று ஒளியின் உளியில் இக் கவிதமைமொழியைச் செதுக்குகிறார்.

இந்தியத் தத்துவமரபின் மையப் புள்ளியாய் திகழும் இரூள், ஒளி எனும் எதிரிணைகளை ந.பிச்சமீர்த்தி இங்குக் குறியீடாய் எடுத்தாள்கிறார். இயற்கையைக் கொண்டாடிய அழகியல் தாசனாய் ந.பிச்சமீர்த்தி கவிதைகள் படதைத்துள்ளார். 1934 ஆமாண்டு மணிக்கொடி இதழில் அவர் எழுதிய “காதல்” என்ற முதல் கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

“000000 00000000 0000000000000000 0000000 00000000000  
00000000000000 0000000000000000,000000000000000000  
0000000000 00000000 00000000000  
000000000000 000000000 00000000  
00000000000000 00000000 00000000000  
00000000000 00000000 000000000000 000000000000000000000000  
000000 00000000 0000000000 00000000 ”

தரியாமலா ஈசனும் இயற்கையும் ஓடிப்பிடிக்கிறார்கள் என்ற வரி ந.பி.யின் ஆளுமகைக்குச் சான்று “என் நெருப்பு உன் நெருப்பை அணைக்குமா?” என்ற அவர் களேவி முப்புதுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய வரியாகப் பசேப்படுகிறது. 1937 ஆம் ஆண்டு வளையான கிளிக் கடிண்டு எனும் கவிதையில்

“00000000 00000000 0000000000,  
00000000 00000000000 000000000.  
0000000 0000000000 0000000000 000000000,  
0000000 00000000000 00000 00000000,  
000000 00000 00000000000 00000 0000000000000 00000000,  
00000000 000000000000 0000000000 000000000,  
000000000 0000000000  
00000000 00000000 0000000000000 00000000000 ...”

Written by - பரோசிரியர் முனைவர் சௌந்தர மகாதவேன் ,திருநெல்வேலி -  
Friday, 05 December 2014 02:58 - Last Updated Friday, 05 December 2014 03:18

இயற்கையை முன்வைத்து நிலையாமையை விளக்கும் தன்மை ரசனையைக் குரியது. காவிரியாற்றங்கரையில் மணலைப் பரப்பிச் சுற்றிலும் குச்சிகள் நட்குழந்தைகள் விளையாடும் கிளிக்கண்டு விளையாட்டை ந.பிச்சமர்த்தி கவிதையில் விளையாடிப் பார்க்கிறார்.

“000000000000 000000000000 000000000000  
000000000000 000000000000 000000000000  
000000000000 0000000000000000 000000000000  
0000000 00000000000  
00000000000 ”

அழகிற்காகக் காத்திருக்கும் அந்தக் கிளிக்கண்டு ரமயமானது.சொற்களை மணலாய் பரப்பி,இனிய ஓசையை நீ ராய் ஊற்றி,தீ ராத தாகத்தை விரலாய் மாற்றி குழந்தைகள் விளையாடும் கிளிக்கண்டைக் கவிஞர் அழகாய் உருவாக்கிப் பறந்துபோன கிளிக்காகக் காத்திருக்கிறார்.

“மறேக் கேசுடலையின் ஓயாத மச்சு,  
காலன் செய் ஹோமத்தில் உடல் நய்யாகும் காட்சி”

உடல் நய்யாகி எரிவதைக் கவிதை காட்சிப்படுத்துகிறது. ந.பி.யின் கவிதைகளில் அறிவுசார்ந்த தரக்கம் பின்னுக்குப் போய் உணர்ச்சி முன்னே நிற்கிறது. மலர் மலர் வதைப் போல எழுதுவது ந.பி.க்கு இயல்பான அனிச்சசைச் செயல்.மகாகவி பாரதிகுப் பிறகு இலக்கியச் சமூகமையோடும் மொழி ஆளுமையோடும் படபைபிலக்கியம் படதைத் தவர் ந.பிச்சமர்த்தி.தமிழ்ப்புதுக்கவிதையின் தந்தையாகப் புதுக்கவிதைத் பத்தை ஏற்றிவதைத் தார். இந்தியப் பண்பாட்டின் மீது கொண்ட ஈரப்பின் காரணமாகத் தன் சிறுகதைப் பத்திரங்களையுடைய நட்சியநோக்குடைய பாதிரங்களாய் படதைத் தவர். ‘முள்ளும் ரோஜாவும்’ அவரது சிறந்த சிறுகதை. பதினெட்டாம் பருக்கு,மோகினி,மாங்காய் தலை,காபலிக் குழந்தைகள் ,விஜயதசமி ஆகியன அவரது குறிப்பிடத்தக்கச் சிறுகதைகள்.

வப்பேம்மரம் கதைசொல்லியாகப் பசேும் “வப்பேம்மரம்” சிறுகதை அவருடைய அங்கத்தோடு கட்டிய கதையாளுமையின் அடையாளம்.ஒரு வப்பேம்மரத்தையெப்பித் தயெவீ கமரமாகச் சம்கம் மாற்றுகிறது என்பதை நகசைசுவை கலந்து அந்தமரமே சலைவதைப் போல ந.பிச்சமர்த்தி எழுதியுள்ளார். அந்தக் கதையில், “முள்ளைப் பதும், இலை விடுவதும் கிளையாவதும் மலர்வதும் நாம் செய்கிறகாரியமா? அவை எல்லாம் தானாக நடக்கின்றன.விரும்பினால் கட்ட நம்மால் தடபைபுத்தமுடியாது” என்று மரமே

சொல்வதாக எழுதியுள்ளார் .

திருமணமாகியும் அவர் மனம் துறவுநிலையை விரும்பியதும் ,அதுகுறித்து பகவான் ரமணரிடம் தன் விருப்பத்தைச் சொல்ல, அவர் ந.பி.யை இவ்வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப அறிவுறுத்தியதும் ந.பிச்சமீர்த்தியின் வாழ்வில் நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகள் . எந்தச் சமீபுக்குள் எும் அடக்க முடியாத மகாந்தியான ந.பி.வாழ்வையும் அவ்வாறே எதிர்கொண்டார் .உணர்ச்சிப்பெர்வமான வரிகளதைத் தன் மனதின் அடியாழத்திலிருந்து தந்தார் .புதுக்கவிதையின் தந்தையாய் அவர் படதை புதுக்கவிதைகள் அக்காலத்தில் யாப்புசார்ந்து எழுதிய புலவர்களுக்காகக் கலகத்தைத் தந்தன .அவர் மீ தான எரிச்சல் அவர் படபைபிலக்கியங்கள் மீ து அவர் வாழ்ந்தகாலத்தில் காட்டப்பட்டது.”புரிந்துகொள்ள முடியா குறியீட்டுத் தன்மையோடு எழுதுகிறார்” என்று சிலர் விமர்சித்தனர் .அறிவும் ஆராய்ச்சியும் தடேலும் புதுமையை ஏற்பதையும் ஒத்துக்கொள்ளாத வாசகனால் எந்தப் படபைபையும் புரிந்து கொள்ளமுடியாது என்ற கருத்தில் ந.பி;

“0000000000 0000000000  
00000000000000 0000000  
000000000 0000000000  
000000000000 000000000000000  
0000000000000 0000000000  
00000000000000 000000000000000  
000000 0000000000000  
000000 0000000000000000000  
000000 0000 00000000000000000  
000000 00000000000  
000000 00000000000000000  
000000 0000000000 0000000000000  
00000 000000 0000000000 .  
000000000 000000 000000  
000000000000000000  
000000000000  
0000000000000000000000 00000000000 0000000000000000 .  
000000000000 0000000000 00000000000000  
0000000000000 000 0000000 000000000000  
000000000000 0000000000 .”

முற்றுப்புள்ளி இல்லாத ந.பிச்சமீர்த்தி இன்றும் தொடர்புள்ளிதான் ;பலரும் தொடர்புள்ளிதான் .

Written by - பரோசிரியர் முனைவர் சௌந்தர மகாதவேன், திருநெல்வலி -  
Friday, 05 December 2014 02:58 - Last Updated Friday, 05 December 2014 03:18

---

- கட்டரயாளர் திருநெல்வலி சதக் கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லரித் தமிழ்த் துறதைத் தலவைர் -